ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **P. H.**, zastoupený JUDr. Bc. Petrem Mošnou, advokátem se sídlem Na kovárně 472/8, Praha 10, proti žalovanému: **Katastrální úřad pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Nymburk**, se sídlem Palackého třída 54/255, Nymburk, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2015, č. j. 47 A 12/2015 – 55,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 10. 2015, č. j. 47 A 12/2015 – 55, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 30. 10. 2015, č. j. 47 A 12/2015 – 55, odmítl jako opožděnou žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle ust. § 82 a násl. s. ř. s. (dále jen „zásahová žaloba“) podanou žalobcem (dále jen „stěžovatel“). Za zásah ve smyslu ust. § 82 s. ř. s. stěžovatel označil postup Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, Katastrální pracoviště Nymburk (dále jen „katastrální úřad“), který vyřídil jeho žádost ze dne 12. 4. 2015 o zápis poznámky spornosti podle ust. § 24 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon z roku 2013“), sdělením ze dne 28. 4. 2015, č. j. Z-2480/2015-208, ve kterém uvedl, že požadovaný zápis nemůže provést, jelikož je třeba k žádosti doložit potřebné dokumenty. Stěžovatel požadoval zápis poznámky spornosti na listy vlastnictví č. 602 a č. 620, a to ve vztahu k pozemkům p. č. st. 4/1 se stavbou rodinného domu č. p. 3, p. č. 11, p. č. st. 4/5 se stavbou technické vybavenosti bez č. p., p. č. st. 6 se stavbou rodinného domu č. p. 5, p. č. 15, p. č. 17/1 a p. č. 17/2, vše v k. ú. Oseček. Svůj požadavek odůvodnil tím, že od 2. 12. 2003 je na Okresním soudu v Nymburce vedeno pod sp. zn. 8 C 1245/2003 řízení o žalobě na určení vlastnictví k uvedeným nemovitostem.

Krajský soud v odůvodnění usnesení odkázal na ust. § 84 s. ř. s. a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2015, č. j. 7 As 107/2014 - 53, a uvedl, že byť se citované usnesení týká zápisu záznamu provedeného podle předchozí právní úpravy, tj. podle zákona č. 265/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zápisech do katastru nemovitostí"), a zákona č. 344/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon z roku 1992"), jsou závěry v něm vyslovené aplikovatelné i na situaci, kdy je žádáno o zápis poznámky podle katastrálního zákona z roku 2013. Proto krajský soud dospěl k závěru, že nezapsání poznámky spornosti podle ust. § 24 katastrálního zákona z roku 2013 do katastru nemovitostí nemá povahu trvajícího zásahu a subjektivní lhůta k podání zásahové žaloby začala běžet ode dne, kdy se stěžovatel dozvěděl, že katastrální úřad zápis poznámky spornosti neprovede. Tento den byl podle krajského soudu určen nejpozději dnem 13. 5. 2015, kdy stěžovatel reagoval na sdělení katastrálního úřadu ze dne 28. 4. 2015. Posledním dnem subjektivní lhůty pro podání zásahové žaloby proto bylo datum 13. 7. 2015. Žaloba však byla datována 16. 7. 2015 a téhož dne byla doručena krajskému soudu. K podání zásahové žaloby tedy zjevně došlo až po uplynutí zákonné lhůty.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel v zákonné lhůtě kasační stížnost z důvodu podle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., v níž namítl, že odkaz krajského soudu na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2015, č. j. 7 As 107/2014 - 53, není ve vztahu k dané věci příléhavý. Citované usnesení se týká zápisů záznamem podle zákona o zápisech do katastru nemovitostí a nemá relevanci k zápisu poznámky spornosti podle katastrálního zákona z roku 2013. Nezákonný zásah je trvajícím zásahem, a proto žaloba nemůže být z povahy věci opožděná (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2013, č. j. 6 Aps 1/2013 - 51). Dále stěžovatel uvedl, že pokud by Nejvyšší správní soud přesto dospěl k závěru, že se nejednalo o trvající zásah, pak je nutno zohlednit, že krajský soud vycházel z nepravdivých skutkových zjištění. Katastrální úřad totiž neinformoval stěžovatele o nevyhovění jeho žádosti sdělením ze dne 28. 4. 2015, nýbrž až sdělením ze dne 24. 6. 2015, které bylo stěžovateli doručeno dne 2. 7. 2015. Zásahová žaloba tedy nemohla být podána opožděně. Krajský soud si navíc pro své rozhodování ani nevyžádal správní spis od katastrálního úřadu. Z těchto důvodů stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti, a přitom sám neshledal vady uvedené v odst. 4, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval stížní námitkou, podle níž odkaz krajského soudu na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2015, č. j. 7 As 107/2014 - 53, v němž byla řešena otázka zásahu spočívajícím v provedení či neprovedení zápisu do katastru nemovitostí záznamem podle ust. § 7 a § 8 zákona o zápisech do katastru nemovitostí ve spojení s ust. § 5 a § 6 katastrálního zákona z roku 1992, není na nyní projednávanou věc příléhavý.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v odůvodnění citovaného usnesení dospěl k závěru, že zásah spočívající v provedení či neprovedení zápisu záznamem podle ust. § 7 a § 8 zákona o zápisech do katastru nemovitostí je faktickým úkonem. Dále uvedl, že tento úkon je „*buď pozitivní, tj. provedení záznamu, a to i pro případ jeho provedení v rozporu s obsahem předložených listin, nebo negativní (neprovedení záznamu a vrácení listin s případným sdělením důvodů) anebo absolutní nečinnost katastrálního úřadu (nekonání vůbec).*“ V tomto ohledu navázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 - 98, které se týká rovněž zápisu do katastru záznamem podle zákona o zápisech do katastru nemovitostí a ve kterém byl vyjádřen závěr, že se lze soudní ochrany proti provedení či neprovedení záznamu do katastru nemovitostí podle ust. § 7 a § 8 zákona o zápisech do katastru nemovitostí domáhat zásahovou žalobou. Dále v posledně citovaném usnesení rozšířený senát Nejvyššího správního soudu uvedl, že „[j]*udikatura v budoucnu zřejmě vyjasní, že i některé další typy zápisů do katastru nemovitostí (zejm. poznámky podle § 9 až 10 zákona o zápisech) jsou podrobeny soudní kontrole ve správním soudnictví.*“

Otázkou, zda se lze proti zápisu poznámky do katastru nemovitostí podle zákona o zápisech do katastru nemovitostí bránit zásahovou žalobou, se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 1. 2012, č. j. 4 Aps 4/2011 - 68. V citovaném rozsudku odkázal Nejvyšší správní soud na citované usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 - 98, a uvedl, že závěr v něm vyslovený lze aplikovat „*i ve vztahu k soudní ochraně proti provedení či neprovedení poznámky do katastru nemovitostí. Poznámky jsou podle § 14 odst. 3 zákona č. 265/1992 Sb. úkony příslušného orgánu republiky, které jsou určeny k vyznačení skutečnosti nebo poměru vztahujícího se k nemovitosti nebo osobě a které nemají vliv na vznik, změnu nebo zánik práva. Katastrální úřad přitom podle § 9 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb. zapíše poznámku na základě některého ze zde vyjmenovaného doručeného rozhodnutí nebo oznámení soudu, správce daně, správce podniku, vyvlastňovacího úřadu, soudního exekutora, osoby oprávněné provádět veřejné dražby podle zvláštního právního předpisu, insolvenčního správce či k doložení návrhu toho, v jehož prospěch má být poznámka zapsána. Při zápisu poznámkou přitom katastrální úřad podle odstavce druhého téhož ustanovení postupuje přiměřeně jako při zápisu do katastru nemovitostí formou záznamu. Katastrální úřad stejně jako v případě zápisu formou záznamu tedy při zápisu poznámky do katastru nemovitostí nerozhoduje o vlastnickém právu, nýbrž z úřední povinnosti a bez vlastní rozhodovací pravomoci vyznačuje změnu právních poměrů k nemovitostem nastalou v důsledku rozhodnutí jiného orgánu či úkonu třetí osoby. Tato činnost tak nemůže být považována za rozhodnutí o věci, která vyplývá ze soukromoprávních vztahů, a nemůže založit pravomoc civilních soudů podle části páté občanského soudního řádu (srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů ze dne 31. 1. 2007, č. j. Konf 30/2006 - 5, publikované pod č. 1244/2007 Sb. NSS). Zápisem poznámky katastrální úřad o ničem nerozhoduje a toliko zaznamenává právní skutečnosti nastalé nezávisle na vůli osob, kterým náležejí věcná práva k nemovitostem evidovaným v katastru. Z tohoto důvodu poznámka stejně jako záznam představuje pouhý faktický úkon spočívající v provedení nebo neprovedení zápisu do státem vedené evidence nemovitostí a pro absenci formy správního rozhodnutí tak zde nepřipadá v úvahu soudní ochrana žalobou proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. Jediný rozdíl mezi zápisem formou záznamu a poznámky tak představuje pouze to, že záznamem se podle § 7 odst. 1 zákona č. 265/1992 Sb. zapisuje vznik, změna nebo zánik práva k nemovitostem, které nastaly ze zákona*

nebo rozhodnutím jiného orgánu, zatímco poznámkou se podle § 9 odst. 1 a § 14 odst. 3 téhož zákona zapisují právní skutečnosti, které se vztahují k nemovitostem určitého vlastníka. Poznámky tak mají pouze informativní charakter a jejich smyslem je upozornit případného zájemce o nabytí věcného práva k nemovitosti na její možné právní vady. I takový zápis do katastru nemovitostí však svojí intenzitou zasahuje do právní sféry vlastníka nemovitosti, neboť mu stěžuje uskutečnění jejího případného úplatného převodu na jinou osobu. Proto i poznámku je zapotřebí považovat za takový úkon katastrálního úřadu, který představuje zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Také soudní ochrany proti provedení či neprovedení poznámky do katastru nemovitostí podle § 9 zákona č. 265/1992 Sb. se proto lze ve správním soudnictví domáhat v řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s.“ V případě zápisu poznámky podle zákona o zápisech do katastru nemovitostí tedy katastrální úřad nerozhoduje, nýbrž pouze vyznačuje změnu právních poměrů k nemovitostem na základě rozhodnutí jiného orgánu nebo doloženého návrhu podaného žadatelem, v jehož prospěch má být poznámka zapsána. Při zápisu poznámky katastrální úřad postupuje přiměřeně jako při zápisu záznamu. Provedení či neprovedení zápisu poznámky do katastru nemovitostí ve smyslu ust. § 9, § 9a a § 10 zákona o zápisech do katastru nemovitostí je faktickým úkonem katastrálního úřadu, který, shodně jako v případě záznamu podle ust. § 7 a § 8 zákona o zápisech do katastru, je zásahem pozitivním (provedení poznámky), nebo negativním (neprovedení poznámky) anebo absolutní nečinností katastrálního úřadu (nekonání vůbec). S ohledem na uvedené společné znaky zásahu spočívajícího v provedení či neprovedení záznamu a zásahu spočívajícího v provedení či neprovedení poznámky dospěla judikatura Nejvyššího správního soudu k závěru, že v obou případech je možné bránit se podáním zásahové žaloby.

V ust. § 24 odst. 1 katastrálního zákona z roku 2013 se uvádí, že není-li stav zapsaný v katastru v souladu se skutečným právním stavem, osoba, jejíž věcné právo je dotčeno, se domáhá odstranění nesouladu, a prokáže- li, že své právo uplatnila u soudu, zapíše se na její žádost do katastru poznámka spornosti zápisu. Obdobně se zapíše do katastru poznámka spornosti zápisu i v případě, že někdo tvrdí, že je ve svém právu dotčen zápisem provedeným do katastru bez právního důvodu ve prospěch jiného a žádá, aby to bylo v katastru poznamenáno. Poznámku spornosti zápisu, která působí proti zápisu provedenému na základě napadeného právního jednání a na něj navazujícím zápisům, zapíše katastrální úřad také na základě oznámení soudu o podané žalobě nebo na základě doloženého návrhu žalobce, pokud žalobce podal žalobu o určení, že právní jednání, na jehož základě má být zapsáno právo do katastru, je neplatné, zdánlivé nebo zrušené.

Podle ust. § 26 katastrálního zákona z roku 2013 se pro zápis a výmaz poznámky použijí přiměřeně ustanovení o zápisu a výmazu záznamem.

Z ust. § 6 a § 19 až § 21 katastrálního zákona z roku 2013 vyplývá, že katastrální úřad v případě zápisu záznamu nerozhoduje o právech a povinnostech, nýbrž z úřední povinnosti a bez rozhodovací pravomoci vyznačuje taxativně vymezený výčet práv odvozených od práva vlastnického, např. příslušnost organizačních složek státu a státních organizací hospodařit s majetkem státu, právo hospodařit s majetkem státu, správu nemovitostí ve vlastnictví státu apod. Změna oproti katastrálnímu zákonu z roku 1992 nastala zejména v tom, že záznamem se již nezapisují věcná práva, i když vznikají ze zákona nebo rozhodnutím orgánu veřejné moci. V této souvislosti lze odkázat na

komentář ke katastrálnímu zákonu z roku 2013, podle kterého „[z]*áznamem žádné právo nevzniká, nemění se ani nezaniká. Existence práv odvozených od vlastnického práva nezávisí na zápisu do katastru*. [...] *Záznam podle zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, i podle katastrálního zákona měl a nyní má jen evidenční význam. Zápisem záznamem právo nevznikalo ani nevzniká nyní. Zásadní rozdíl u záznamu podle zákona č. 265/1992 Sb. a podle katastrálního zákona spočívá však v tom, která práva se záznamem zapisovala*“ (Barešová, E.; Bláhová, I.; Doubek, P. et al. *Katastrální zákon: komentář*. Vyd. 1: Praha: Wolters Kluwer, 2015).

Podle ust. § 6 a § 22 odst. 1 věta prvá katastrálního zákona z roku 2013 se poznámkou zapisují významné informace týkající se evidovaných nemovitostí nebo v katastru zapsaných vlastníků a jiných oprávněných, a to na základě rozhodnutí nebo oznámení soudu, státního zástupce, policejního orgánu, správce daně, správce obchodního závodu, vyvlastňovacího úřadu, pozemkového úřadu, soudního exekutora, dražebníka, insolvenčního správce či k doloženému návrhu toho, v jehož prospěch má být poznámka zapsána. Také poznámku spornosti podle ust. § 24 odst. 1 citovaného zákona zapíše katastrální úřad mimo jiné na základě doloženého návrhu žalobce, který podal žalobu o určení, že právní jednání, na jehož základě má být zapsáno právo do katastru, je neplatné, zdánlivé nebo zrušené. Nejvyšší správní soud proto s ohledem na výše uvedené a skutečnost, že katastrální úřad při zápisu poznámky postupuje přiměřeně podle ustanovení o zápisu záznamu, dospěl k závěru, že katastrální úřad ani v případě zápisu poznámky spornosti nerozhoduje, nýbrž posuzuje, zda předložené listiny splňují podmínky pro zapsání poznámky. Z tohoto důvodu provedení či neprovedení zápisu poznámky spornosti podle katastrálního zákona z roku 2013 představuje pouze faktický úkon, a to pozitivní (provedení poznámky), nebo negativní (neprovedení poznámky) anebo absolutní nečinnost katastrálního úřadu (nekonání vůbec). Proto Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že proti provedení či neprovedení zápisu poznámky spornosti podle ust. § 24 odst. 1 katastrálního zákona z roku 2013 se lze bránit zásahovou žalobou.

V usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 10. 2015, č. j. 7 As 107/2014 - 53, byl vysloven závěr, že zásah spočívající v neprovedení záznamu podle ust. § 7 a § 8 zákona o zápisech do katastru nemovitostí představuje jednorázový zásah a pro běh subjektivní lhůty ve smyslu ust. § 84 s. ř. s. je podstatné doručení sdělení katastrálního úřadu, že záznam nebyl proveden. Tento závěr lze aplikovat i v případě zásahu spočívajícího v neprovedení zápisu poznámky podle katastrálního zákona z roku 2013, protože, jak již bylo výše uvedeno, jedná o negativní faktický úkon katastrálního úřadu, tj. zásah ve smyslu ust. § 82 s. ř. s. Pro podporu tohoto názoru lze odkázat i na citované usnesení rozšířeného senátu, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že od 1. 1. 2014 „*se zapisují záznamem do katastru práva uvedená v § 19 nového katastrálního zákona. Poznámka dle § 26 a jiné údaje dle § 28 tohoto zákona se zapisují postupem přiměřeným záznamu. I do budoucna tak odstranění rozporu v judikatuře a vyřešení otázky běhu lhůt k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v provedení nebo neprovedení zápisu záznamem je nadále relevantní*.“ Není tedy důvodná stížní námitka, že krajský soud pochybil, pokud v případě stěžovatele aplikoval závěry vyplývající z citovaného usnesení. Subjektivní lhůta pro podání žaloby v případě zásahu spočívajícího v neprovedení zápisu poznámky podle ust. § 24 katastrálního zákona z roku 2013 běžela ode dne, kdy se stěžovatel dozvěděl o nezapsání poznámky spornosti katastrálním úřadem.

Podle názoru krajského soudu informace o tom, že stěžovatelově žádosti o zápis poznámky spornosti nebude vyhověno, byla obsažena ve sdělení katastrálního úřadu ze dne 28. 4. 2015. Stěžovatel tento závěr rozporoval a argumentoval, že tímto sdělením bylo až sdělení katastrálního úřadu ze dne 25. 6. 2015, které mu bylo doručeno dne 2. 7. 2015. Proto žalobu podal v zákonné lhůtě.

Pokud jde o skutkový stav, katastrálnímu úřadu byla žádost stěžovatele o vyznačení poznámky spornosti doručena dne 13. 4. 2015. K této žádosti stěžovatel připojil kopie výzvy Krajského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2015 k doložení osobních, majetkových a výdělkových poměrů, opravné usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 1. 2015, č. j. 25 Co 148/2010 – MOP – 159, usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 11. 2. 2015, sp. zn. CNP 1184/2014, změny a doplnění návrhu na zahájení řízení ze dne 7. 10. 2005 a usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 12. 2004, č. j. 4 Co 61/2014 – 149. Katastrální úřad reagoval sdělením ze dne 28. 4. 2015, ve kterém uvedl, že žádost neobsahuje žalobní návrh opatřený podacím razítkem příslušného soudu, jak požaduje ust. § 24 odst. 1 věta první katastrálního zákona z roku 2013, a proto vyzval stěžovatele, aby předložil originál nebo úředně ověřenou kopii žalobního návrhu opatřenou podacím razítkem příslušného soudu ve lhůtě do 15-ti dnů s tím, že bez předložení této listiny nelze poznámku spornosti zapsat. Podáním doručeným katastrálnímu úřadu dne 13. 5. 2015 stěžovatel sdělil, že listinami připojenými k podané žádosti prokázal, že své právo uplatnil u soudu a vyjádřil nesouhlas s tím, že má povinnost předložit originál nebo úředně ověřenou kopii žalobního návrhu opatřeného podacím razítkem příslušného soudu. V podání ze dne 15. 5. 2015 pak uvedl důvody, pro které nemohl katastrálnímu úřadu předložit originál jím požadované listiny. K podání připojil kopii změny a doplnění návrhu na zahájení řízení ze dne 7. 10. 2005 a konverzi žaloby o náhradu škody ze dne 2. 12. 2003. Na tato podání reagoval katastrální úřad sdělením ze dne 9. 6. 2015, že předložené listiny neosvědčují splnění podmínek pro to, aby na jejich základě mohla být poznámka spornosti do katastru nemovitosti vyznačena. V dalším sdělení ze dne 25. 6. 2015 informoval stěžovatele, že řízení o jeho žádosti bylo ukončeno dne 16. 6. 2015, neboť nebyly předloženy listiny, na jejichž podkladě by bylo možné jeho žádosti vyhovět.

Podle Nejvyššího správního soudu nelze sdělení katastrálního úřadu ze dne 28. 4. 2015 považovat za finální sdělení o nevyhovění žádosti o provedení zápisu poznámky spornosti do katastru nemovitosti. Tímto sdělením totiž katastrální úřad stěžovatele pouze informoval, že k žádosti není připojena listina potřebná k provedení zápisu poznámky spornosti a vyzval ho, aby ji ve lhůtě 15 dnů předložil. Teprve poté, co stěžovatel této výzvě nevyhověl, učinil katastrální úřad závěr, že jeho žádosti nelze vyhovět a sdělil to stěžovateli přípisem ze dne 9. 6. 2015. Proto subjektivní lhůta k podání zásahové žaloby začala stěžovateli běžet od okamžiku, kdy se poprvé dozvěděl, že jeho žádosti nebude vyhověno, tedy od doručení sdělení katastrálního úřadu ze dne 9. 6. 2015. Stěžovatel se totiž mohl na základě výzvy k doplnění žádosti legitimně domnívat, že jeho žádost nebyla definitivně vyřízena. Teprve na základě sdělení ze dne 9. 6. 2015 se stěžovatel dozvěděl, že jeho žádosti vyhověno nebude, a od tohoto data začala běžet lhůta pro podání zásahové žaloby. Protože zásahová žaloba byla doručena krajskému soudu prostřednictvím informačního systému datových zpráv dne 16. 7. 2015, byla podána ve lhůtě dvou měsíců podle ust. § 84 odst. 1 s. ř. s. V této části je tedy kasační stížnost důvodná.

Stěžovatel dále v kasační stížnosti vytýkal krajskému soudu, že si pro rozhodování o žalobě nevyžádal správní spis katastrálního úřadu. Nejvyšší správní soud ze soudního spisu krajského soudu zjistil, že stěžovatel k žalobě připojil jak svá podání adresována katastrálnímu úřadu, tak sdělení katastrálního úřadu. Za této situace měl krajský soud dostatek podkladů pro svůj závěr, přičemž je nerozhodné, že Nejvyšší správní soud ho vyhodnotil jako nesprávný. Tato stížní námitka je tedy neopodstatněná.

Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle ust. § 110 odst. 1 věta první před středníkem s. ř. s. usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž je krajský soud podle odst. 4 citovaného ustanovení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. O kasační stížnosti bylo rozhodnuto bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 21. ledna 2016

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu